

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Mogielnicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Donata Gołaś – Gwarda

Przy udziale oskarżyciela M. I.

po rozpoznaniu dnia 2 marca 2018 roku

na rozprawie

sprawy **P. Z.**, syna A. i B. z d. C., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 lutego 2017 roku w O., woj. (...) przewoził w samochodzie osobowym marki V. (...) nr rej. (...) towar w postaci 6330 paczek papierosów różnych nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, pochodzący z czyny zabronionego określonego w art. 63 § 2 i § 6 k.k.s, art. 86 § 1 i 4 k.k.s w zw. z art. 7 § 1 k.k.s czym naraził budżet Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości 6127,00 zł oraz naraził Skarb Państwa na uszczuplenie nie należnego podatku akcyzowego w kwocie 107281,00 zł, **tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.**

I. Oskarżonego P. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na mocy art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 65 § 3 k.k.s. skazuje go na 450 (czteryście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 (sto) złotych,

II. na podstawie art. 29 pkt 4 k.k.s., art. 30 § 1, 2, 6 k.k.s. oraz art. 31 § 1 i 6 k.k.s. orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 6330 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy opisanych jako dowody rzeczowe nr 1-11 w wykazie dowodów rzeczowych nr I/66/17/P przechowywanych w Komendzie Powiatowej Policji w P.,

III. na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 1 i 5 k.k.s. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 lutego 2017 roku od godz. 16:00 do godz. 17:45, przyjmując, że równoważny on jest dwóm dziennym stawkom grzywny,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 500 złotych tytułem kosztów sądowych,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalania oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w pozostałej części.

IIK 1063/17

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. Z. w dniu 17 lutego 2017 roku przewoził samochodem V. (...) o nr rej. (...) papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 6330 paczek różnych marek. W miejscowości O. został zatrzymany do kontroli drogowej w trakcie której ujawniono przewożone papierosy, a następnie dokonano ich zatrzymania. Zgodnie z wpisem w dowodzie rejestracyjnym samochód stanowił własność R. G.. Należność celna od zatrzymanych papierosów wynosiła 6127zł zaś narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy 107281zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego k. 56v, 20 a ponadto protokół zatrzymania rzeczy k.6-8, wyliczenie należności k. 13-14, kopie dokumentów oskarżonego i pojazdu k.15-16.

Oskarżony P. Z. (k.56v, 20) przyznał się do stawianego zarzutu jednak odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie stwierdził tylko, że papierosy nie stanowiły jego własności, bo przewoził jej komuś, zaś samochód był siostry.

Wyjaśnienia oskarżonego o ile przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu należy uznać za wiarygodne. Okoliczności ujawnienia w samochodzie, którym kierował oskarżony, papierosów bez znaków skarbowych akcyzy nie budzą wątpliwości i nie były sporne w sprawie. W całości znajduje to potwierdzenie przede wszystkim w protokole zatrzymania rzeczy k.6-8. Z oczywistych względów trzeba uznać za wiarygodne twierdzenia oskarżonego, że papierosy nie stanowiły jego własności, co z uwagi na brak dalszych wyjaśnień oskarżonego nie może zostać w inny sposób zweryfikowane.

Także za wiarygodne uznać należało dowody nieosobowe w sprawie: protokół zatrzymania rzeczy k.6-8, wyliczenie należności k. 13-14, kopie dokumentów oskarżonego i pojazdu k.15-16, dane o karalności k.37-38, 50-51. Wymienione dokumenty, stanowiące dokumenty urzędowe lub ich kopie nie były kwestionowane w sprawie, oskarżony nie zgłaszał zastrzeżeń do ich treści i nie ma powodów by w jakikolwiek sposób poddawać je w wątpliwość.

Sąd zważył, co następuje:

Zatrzymane u oskarżonego papierosy nie posiadają polskich znaków skarbowych akcyzy a i ich konfekcjonowanie i nazwy wskazują, że pochodzą z importu i zostały wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej z krajów „bloku wschodniego”. Brak znaków skarbowych akcyzy powoduje, że nie mogły zostać legalnie wprowadzone do obrotu skoro producent, importer nie oznaczył papierosów znakami akcyzy przed opuszczeniem miejsca wytworzenia. Bez oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy zatrzymane papierosy nie mogły zostać legalnie wprowadzone jej na obszar polski celny, co prowadzi do uznania, że chodzi o przedmiot czynu zabronionego z art. 63§2i 6 kks i art. 86§1i 4 kks. Biorąc pod uwagę wysokość narażonej na uszczuplenie należności celnej, która nie przekroczyła ustawowego progu w chwili czynu (art.56§6 i 3 kks –poniżej 5 krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę) jak i podatku akcyzowego, który był małej wartości w rozumieniu art. 53§14 kks (poniżej 200 krotności minimalnego wynagrodzenia) należało przyjąć, że oskarżony przewożąc papierosy przy takiej wartości narażenia na uszczuplenie cła i podatku dopuścił się czynu z art. 65§1i 3 kks w zb. z art. 91§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1kks.

Nie ulega wątpliwości, że należy przyjmować wysoki stopień zawinienia i działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony przecież nie własnym samochodem przewoził papierosy na rzecz innej osoby w ilości, która nie pozostawiała wątpliwości, co do asortymentu przewożonego towaru. Nie zachodziła żadna okoliczność, która powodowałaby, że możliwość rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem były chociażby ograniczone. Przeciwnie oskarżony cudzym samochodem realizował zamierzony cel przewiezienia określonej i znacznej ilości papierosów.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości należy stwierdzić, że był wysoki. Oskarżony naraził na uszczuplenie zarówno podatek akcyzowy jak i cło, godząc w interesy fiskalne Państwa Polskiego jak i Unii Europejskiej. O ile należność celna to ponad trzykrotne wynagrodzenie za pracę, to wartość podatku akcyzowego przekraczała 50 krotność tego wskaźnika. Działanie oskarżonego wpisuje się w obraz masowego przemytu papierosów ze wschodu i znacznego uszczuplania dochodów Państwa. Oskarżony przewoził 6330 paczek papierosów. Jak wynika z jego

oświadczenia papierosy nie stanowiły jego własności a zatem współdziałał z innymi osobami. Ilość papierosów wskazuje, że działanie oskarżonego miało charakter hurtowej dystrybucji nielegalnych papierosów. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim a jednocześnie jego motywacją była czysto finansowa. Jeżeli sam nie miał uzyskać korzyści majątkowej to celem jego zachowania było przysporzenie korzyści majątkowej osobie dla której papierosy przewoził.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 450 stawek dziennych grzywy ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100zł. Zwrócić należy uwagę, że sąd może orzec grzywnę w wysokości do 720 stawek dziennych a wysokość jednej stawki dziennej można wyznaczyć w wysokości od 1/30 najniższego wynagrodzenia za pracę w dacie czynu (66,67zł) do jej 400 krotności (800000zł) - art.23§3kks. Obrazuje to, że grzywna została orzeczona na poziomie nieco ponad połowy ustawowego zagrożenia zaś wysokość jednej stawki dziennej plasuje się w dolnych granicach możliwej do orzeczenia grzywny (tu 1/8000).

Wymiar kary zgodnie z art. 13§1 kks uwzględnia, że oskarżony naraził na uszczuplenie dwie należności publicznoprawne i zlekceważył podstawowe obowiązki finansowej w związku z importem papierosów, przewoził znaczną ilość papierosów, które w sposób oczywisty miały zostać wprowadzone do nielegalnej sprzedaży. Zwrócić należy uwagę nie tylko na narażenie na uszczuplenie należności finansowych Skarbu Państwa, ale także możliwe skutki dla zdrowia potencjalnych konsumentów, skoro chodziło o papierosy nie poddane weryfikacji pod kątem spełniania wymogów fitosanitarnych w odniesieniu produktów pochodzenia roślinnego (niezależnie od powszechnie znanej szkodliwości palenia tytoniu). Wysokość narażonych na uszczuplenie należności to ponad 110 tys. złotych. Oskarżony jak sam wskazywał współdziałał z innymi osobami, albo też na polecenie innych osób, które mogły być zobowiązane w równym stopniu do uiszczenia należności publicznoprawnych. Jednocześnie oskarżony nie czynił żadnych starań by zapobiec uszczupleniu należności publicznoprawnej lub jej późniejszemu wyrównaniu. Innymi słowy bezpośrednio wziął udział w procederze nielegalnej dystrybucji papierosów z przemytu, co stanowi źródło istotnych dochodów dla osób podejmujących takie nielegalne działania a jednocześnie prowadzi do znacznych strat Państwa. Jak się wydaje jedyna motywacja oskarżonego sprowadzała się do osiągnięcia korzyści majątkowej – rozumianej także, jako korzyść innych osób. Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności łagodzące właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego zachowanie przed popełnieniem przestępstwa, choć odnotować należało także że był karany sędownie przez sąd w Niemczech za usiłowanie kradzieży z włamaniem (ciężkie) wraz z uszkodzeniem mienia. Oskarżony jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu pracuje dorywczo osiągając z tego tytułu dochody w wysokości do 1000zł miesięcznie, nie ma zawodu, choć zdobył wykształcenie średnie. Sąd biorąc pod uwagę zwłaszcza dochody oskarżonego ustalił wysokość jednej stawki dziennej na 100zł. Zwrócić trzeba uwagę, że prawo karne skarbowe nie zna instytucji zaniechania orzekania grzywny w przypadku, gdy z okoliczności sprawy wynika, że może nie być możliwe jej zrealizowanie w drodze egzekucji. Przepis art. 65§3 kks jako jedyną karę przewiduje przy tym wyłącznie karę grzywny.

Jeszcze raz podkreślić należy, że oskarżony świadomie zdecydował się na wzięcie udziału w procederze, którego wykrycie powoduje surową, zwłaszcza finansową reakcję karną. Mimo oczywistego ryzyka podjął się przewiezienia ponad sześciu tysięcy papierosów, a więc musiał się również liczyć z odpowiedzialnością karną w związku z realizowaną akcją przestępczą. Dodać trzeba, że zgodnie z art. 29pkt 4 kks i 30§1, 2 i 6 kks, oraz art. 31§1i 6 kks sąd zobligowany był do orzeczenia przepadku papierosów których posiadanie jest zabronione z uwagi na nielegalne wprowadzenie na obszar celny i wydanie przez producenta (importera) bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Sytuacja, gdy sąd orzeka przepadek a chodzi o papierosy, nie będące własnością sprawcy, co oskarżony deklaruje, powoduje, że w odniesieniu do oskarżonego odpada istotny element represyjny ukazujący nieopłacalność finansową popełnienia przestępstw. Tu oskarżony przecież nie poniesie ciężaru utraty towaru bezakcyzowego o wartości kilkudziesięciu tysięcy złotych. Zatem to wyłącznie grzywna musi zrealizować wobec oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze kary.

Zgodnie z art. 20§2 kk w zw. z art. 63§1i5 kks sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie.

Uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, który na stałe nie pracuje sąd obciążył go kosztami procesu do kwoty 500zł i zwolnił go od ich zapłaty w pozostałej części.